

Ζήστε! Αυτό είναι επαναστατικό

Συντάχθηκε απο τον/την Στέφανος Ροζάνης

Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 20:49 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 22:02

Στέφανος Ροζάνης

«Ζήστε! Αυτό είναι επαναστατικό»

Μια συζήτηση με τον συγγραφέα και καθηγητή φιλοσοφίας, γνωστό με το προσωνύμιο «αναρχικός φιλόσοφος», για την οικονομική κρίση, την παιδεία, τα social media, τον αναρχισμό, τα Εξάρχεια, τη ζωή, τον έρωτα και την αγάπη.

Συνέντευξη στον Γιάννη Πανταζόπουλο, Lifo.gr

Το καλοκαιρινό απόγευμα στη Βάρκιζα είναι ιδιαίτερα ζεστό και υγρό. Την ησυχία διαταράσσουν μόνο οι ήχοι των τζιτζικιών. Σε μικρή απόσταση από την παραλία βρίσκεται το διαμέρισμα του καθηγητή Φιλοσοφίας, συγγραφέα και διανοούμενου Στέφανου Ροζάνη. Εκεί, στο θερινό τους καταφύγιο, με υποδέχεται με τη σύζυγό του Ρεβέκκα. Ελάχιστα λεπτά πριν φτάσουμε, ο καθηγητής διάβαζε ένα βρετανικό λεξικό τέχνης, ενώ δίπλα του, στο τραπέζι του μπαλκονιού, μια ασημένια ταμπακιέρα συνοδεύει την πολύχρονη, «αγαπημένη» συνήθεια του καπνίσματος.

Ζήστε! Αυτό είναι επαναστατικό

Συντάχθηκε απο τον/την Στέφανος Ροζάνης

Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 20:49 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 22:02

Ο Στέφανος Ροζάνης σπούδασε Μαθηματικά και Φυσική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών αλλά και Φιλοσοφία στο Καθολικό Ινστιτούτο της Φλωρεντίας. Αργότερα, δίδαξε Φιλοσοφία σε διάφορες πόλεις του εξωτερικού, όπως το Βερολίνο και η Βηρυτός, στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου καθώς και στο Πανεπιστήμιο της Νέας Σορβόνης. Επιπλέον, για δέκα χρόνια δίδασκε στο τμήμα Μέσων Επικοινωνίας και Πολιτισμού του Παντείου Πανεπιστημίου και έχει συγγράψει δεκάδες βιβλία. Τα πρώτα χρόνια της ενασχόλησής του με τον χώρο της Φιλοσοφίας καταπιάστηκε με τις «θεωρίες του χρόνου», επηρεασμένος από τις εξομολογήσεις του Αγίου Αυγουστίνου. Ήταν αυτός που είπε το μνημειώδες: «Όταν με ρωτήσετε τι είναι χρόνος, δεν ξέρω. Αν όμως δεν με ρωτήσετε, γνωρίζω πάρα πολύ καλά». Σ' αυτό το απόφθεγμα στηρίχτηκε η διδακτορική του διατριβή, όπως εξηγεί στην αρχή της συζήτησής μας, και προσθέτει ότι έχει διδάξει Μεσαιωνική Λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο των Ξένων στην Περούτζια.

Αργότερα, η κουβέντα οδηγείται στα χρόνια του Παντείου, όπου δύο φορές έχει οδηγηθεί στη Γενική Συνέλευση του ιδρύματος με την αιτιολογία ότι δίδασκε αναρχικούς, ενώ από τότε τον συνοδεύει το προσωνύμιο «ο αναρχικός φιλόσοφος». Όπως τονίζει «δεν ήθελα ποτέ να ανήκω στην κατηγορία που στην Ελλάδα ονομάζουμε ΔΕΠ. Ήθελα απλώς να διδάσκω ελεύθερα, ό,τι ήθελα και σε όποιο πανεπιστήμιο επέλεγα».

Στο τελευταίο του βιβλίο «Η ουτοπία και οι εικόνες της» σημειώνει: «Η ουτοπία δεν είναι εικόνες φανταστικής εκπλήρωσης του παρελθόντος. Είναι μια διαρκής εξεγερτική κατάφαση του μη δυνάμενου να ολοκληρωθεί και μαζί μια απόλυτη πίστη σε αυτό, μια γοητεία που ωθεί την ψυχή να οραματίζεται και να προαναγγέλλει το λανθάνον μέσα στο πραγματικό, το λανθάνον ως δυναμική ενός "καθ' οδόν" προς τον κόσμο».

Ένας σαγηνευτικός στοχαστής με συγκεκριμένη οπτική στα πράγματα, υπερκινητικός όταν αναπτύσσει τα επιχειρήματά του, αλλά ταυτόχρονα ήρεμος, όταν αναφέρεται στη χαρά της ζωής. Μια προσωπικότητα που εκφράζεται, προστρέχοντας και ερμηνεύοντας τις αρχικές πηγές. Το σπίτι είναι γεμάτο βιβλία, πίνακες ζωγραφικής, ξενόγλωσσα περιοδικά κι έχει μια λιτή διακόσμηση που συμβαδίζει με ένα αρμονικό περιβάλλον.

Ζήστε! Αυτό είναι επαναστατικό

Συντάχθηκε απο τον/την Στέφανος Ροζάνης

Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 20:49 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 22:02

Σε μία από τις σπάνιες συνεντεύξεις του ο γνωστός φιλόσοφος σχολιάζει με τον δικό του τρόπο την οικονομική κρίση, την παιδεία, τα social media, τον αναρχισμό, τα Εξάρχεια, τη ζωή, τον έρωτα και την αγάπη.

— Σε τι περιβάλλον μεγαλώσατε;

Γεννήθηκα στην Κάρυστο της Εύβοιας, το 1942. Ο πατέρας μου ήταν εκπαιδευτικός και βρεθήκαμε εκεί επειδή ήταν εξόριστος από τους ναζί, μαζί με τον Παναγιώτη Κανελλόπουλο και τον Σπύρο Τυπάλδο. Μάλιστα, όταν ήμουν νεογέννητο, με βάπτισε η Μαρία Τυπάλδου, αδερφή του Σπύρου.

Στη Χαλκίδα μείναμε έως την Απελευθέρωση. Όμως, ο πατέρας μου έγινε πρόεδρος της Επιτροπής Σχολικών Κτιρίων, με αποτέλεσμα να έχει την ευθύνη της επίβλεψης της κατασκευής των σχολείων στις παραμεθόριες περιοχές, όσων είχαν καταστραφεί είτε από τον πόλεμο είτε από τον Εμφύλιο.

Έτσι, μεγάλωσα σε περιοχές όπως τα Τζουμέρκα, τα Πράμαντα και τα Γιάννενα. Από την άλλη πλευρά, η μητέρα μου ήταν μια γυναίκα της καλής κοινωνίας της Χαλκίδας. Όταν αυτές οι περιπλανήσεις ολοκληρώθηκαν, πήγαμε στο Χαλάνδρι — τότε ήμουν στην εβδόμη του Γυμνασίου.

Ζήστε! Αυτό είναι επαναστατικό

Συντάχθηκε απο τον/την Στέφανος Ροζάνης

Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 20:49 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 22:02

— Τι κρατάτε περισσότερο από τους γονείς σας;

Από τη μητέρα μου κρατώ την αγάπη. Ήταν μια γυναίκα που δεν ήξερε τίποτε άλλο παρά μόνο γαλλικά, πιάνο και αγάπη. Από τον πατέρα μου, ο οποίος ήταν ένας αυταρχικός άνθρωπος – από τους λίγους που εισήγαγαν στην Ελλάδα την πυρηνική φυσική –, έμαθα το εξής: όταν του είπα «πατέρα, ξέρεις κάτι, ήθελες ένα δίπλωμα Φυσικής και το πήρα. Εγώ, όμως, θα φύγω και θα σπουδάσω Φιλοσοφία», εκείνος μου απάντησε ότι, παρόλο που δεν ενέκρινε την απόφασή μου, θα ήταν πλάι μου σε ό,τι κι αν χρειαζόμουν. Πράγματι, ήταν δίπλα μου σε όλες τις παρεκκλίσεις, τις τρέλες και τις επιλογές μου. Πιστεύω, πάντως, ότι ίσως και να καμάρωνε τελικά, επειδή δεν ακολούθησα το μονοπάτι που εκείνος ήθελε.

— Πώς ανακαλύπτει κάθε άνθρωπος τι είναι αυτό που θέλει να κάνει στη ζωή του;

Το να ανακαλύψεις τον δρόμο σου αποτελεί μια συνάρτηση με πολλές μεταβλητές. Εξαρτάται από την τύχη, το περιβάλλον στο οποίο μεγαλώνεις και από τα πράγματα που θα αγαπήσεις, χωρίς να γνωρίζεις την αιτία που τα αγαπάς. Γιατί όταν αγαπάς ένα πράγμα, ξέροντας την αιτία της αγάπης, αυτή η αγάπη είναι άκυρη. Επομένως, αυτό που έχει σημασία είναι να εκπλησσεσαι κάθε μέρα. Να αναρωτιέσαι για το οτιδήποτε: «Μα, γιατί το αγαπάω;».

Επίσης, να ανοίγεις τον εαυτό σου στην περιπέτεια. Να φεύγεις. Να ενδύεσαι το πεπρωμένο του «εξόριστου», να μπολιάζεσαι με το «ξένο» και αυτό που δεν θα σε αφορά ποτέ, να εισχωρείς στον εαυτό σου. Το πιο σπουδαίο στοιχείο της ζωής μας είναι αυτή η ετερότητα. Ζεις, επειδή υπάρχει το «έτερον».

Προσωπικά, δεν γνωρίζω να σας πω τι ήταν αυτό που επηρέασε καταλυτικά την πορεία μου. Είναι σαν αυτό που έλεγε ο Γκαίτε: εξηγήστε μου γιατί ένα λουλούδι ευωδιάζει. Γιατί, έτσι. Άρα, ένα συνεχές «γιατί έτσι» είναι η ζωή μας, αλλιώς μιλάμε για μια ζωή αρρωστημένη, που δεν οδηγεί πουθενά.

Ζήστε! Αυτό είναι επαναστατικό

Συντάχθηκε απο τον/την Στέφανος Ροζάνης

Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 20:49 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 22:02

— Τι θυμάστε από τα χρόνια της διδασκαλίας σας;

Ότι δεν με ενδιέφερε καθόλου η διδασκαλία της παπαγαλίας, ότι το μόνο που επιδίωκα ήταν να δημιουργήσω μια ατμόσφαιρα ελευθερίας. Είχα φοιτητές που με ακολουθούσαν πολλά εξάμηνα, σε εκείνη την έρημη αίθουσα Α2 του Παντείου, και προσπαθούσα να τους κάνω να σκεφτούν. Για παράδειγμα, διερευνούσαμε τον Χάιντεγκερ και θέλαμε να κατανοήσουμε γιατί έλεγε «μισώ την επικοινωνία». Γιατί η επικοινωνία δεν σημαίνει ποτέ κοινωνία εσωτερικού εαυτού αλλά εκχώρηση εαυτού σε κάποιον άλλο και από τον Ένγκελς ξέρουμε ότι η εκχώρηση του εαυτού είναι η καταστροφή της ανθρώπινης υποκειμενικότητας. Όλα αυτά, λοιπόν, δεν επιδίωξα ποτέ να τα παπαγαλίσουν οι φοιτητές μου αλλά να εντρυφήσουν και να πορευτούν σε σπουδαίους, νέους κόσμους. Ο Νίτσε μιλούσε για τη δημοσιογραφία μ' έναν εκπληκτικό τρόπο. Σημείωνε ότι ακόμα και ο ειδικός πάνω σε ένα θέμα δεν μπορεί παρά μονάχα να γίνει δημοσιογράφος, γιατί ο λόγος του παραμένει ανενεργός, αν δεν γίνει δημοσιογράφος. Ποτέ δεν επέβαλα τη δική μου άποψη ή μια ιδεολογική κατεύθυνση. Σκοπός μου ήταν η ελευθερία της διδασκαλίας.

— Πώς κρίνετε το επίπεδο της εκπαίδευσης σήμερα;

Τα πανεπιστήμια στην Ελλάδα είναι νεκροταφεία, τους λείπει μόνο ο σταυρός. Σε όσα ελληνικά εκπαιδευτικά ιδρύματα διδάξα η κατάσταση που αντίκρισα ήταν απελπιστική. Πανεπιστήμιο δεν σημαίνει να έρχεται ο κάθε καθηγητής και να λέει καθημερινά το ποίημά του και στη συνέχεια να απαιτεί να το παπαγαλίζουν οι φοιτητές του. Πανεπιστήμιο σημαίνει ερευνώ και αμφιβάλλω. Η βασική προϋπόθεση είναι να σπείρει την αμφιβολία. Να δημιουργήσει σύγχυση στον άλλον.

Να μάθεις σήμερα είναι εύκολο, ειδικά σε μια εποχή που μέσα από το Διαδίκτυο βρίσκεις οποιαδήποτε απάντηση επιθυμείς. Επίσης, πώς θα κρίνεις έναν άνθρωπο μόνο από τις εξετάσεις, από μια στιγμή που μπορεί να αισθάνεται ψυχολογικά άσχημα για διάφορους

Ζήστε! Αυτό είναι επαναστατικό

Συντάχθηκε απο τον/την Στέφανος Ροζάνης

Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 20:49 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 22:02

λόγους;

Ξέρετε, σπάνια είχα φοιτητές που δεν θυμόμουν το μικρό τους όνομα. Πρέπει να έχεις μια σχέση βιωματική με τον μαθητευόμενό σου, να υπάρχει ένας περιρρέων ερωτισμός στον τρόπο που διδάσκεις.

— Πιστεύετε ακόμα ότι η οικονομική κρίση είναι ένα επινόημα;

Φυσικά. Είμαι βαθύτατα πεπεισμένος ότι οποιοδήποτε πολιτικοκοινωνικό σύστημα δεν μπορεί να επιβιώσει παρά μόνο στον κύκλο των κρίσεων του. Μέσα σε αυτές τις αλλεπάλληλες κρίσεις που περνά κάθε σύστημα, επινοεί την εξαφάνιση ενός μέρους του έτσι ώστε να προκύψει η ενδυνάμωση ενός άλλου μέρους του ίδιου συστήματος.

Στη χώρα μας επινοήθηκε η κρίση για να ενισχυθεί ο χρηματοπιστωτικός καπιταλισμός, γιατί ο καταναλωτικός καπιταλισμός είχε ολοκληρώσει την πορεία του. «Πάρε δάνειο, πήγαινε στη Μύκονο» κι έτσι οδηγηθήκαμε σε μια φούσκα που έσκασε. Ποιος θα μας έσωζε; Η επικυριαρχία των τραπεζών, η οποία για να επέλθει χρειάζεται να δημιουργήσεις μια κρίση. Όπως έλεγε και η Χάνα Άρεντ, μιλάμε για πειράματα ολικής κυριαρχίας.

— Άρα, θα μπορούσε να υποστηρίξει κάποιος ότι μιλάμε για μια κοινωνία ελέγχου και εκμηδενισμού του ατόμου;

Βεβαίως. Αποδυναμώνεται η ανθρώπινη οντότητα και μετατρέπεται σε ένα εργαλείο. Αναφερόμαστε σε μια κοινωνία ελέγχου αλλά και σε μια κοινωνία βιοπολιτικής. Η βιοπολιτική είναι ο έλεγχος του ανθρωπίνου υποκειμένου που πραγματοποιείται μέσω του ελέγχου των επιθυμιών του. Εκεί εδράζεται το σημείο κατάργησης του ορίου μεταξύ

Ζήστε! Αυτό είναι επαναστατικό

Συντάχθηκε απο τον/την Στέφανος Ροζάνης

Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 20:49 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 22:02

δημόσιας και ιδιωτικής σφαίρας.

Στον κλασικό καπιταλισμό την ιδιωτικότητά σου μπορείς να την κάνεις ό,τι θέλεις. Η βιοπολιτική ακυρώνει τη διάκριση ιδιωτικού - δημόσιου με έναν απλό τρόπο, με ένα σούπερ μάρκετ π.χ. Μέσω μιας πιστωτικής κάρτας, όλες οι τράπεζες γνωρίζουν τα προσωπικά σου δεδομένα, από τις καταναλωτικές προτιμήσεις έως και την ιδεολογία σου, δημιουργώντας έναν «καπιταλισμό του καζίνο».

— Δεν είναι γοητευτικός ο καταναλωτισμός;

Όταν ο καταναλωτισμός γίνεται γοητευτικός, η κατάληξη του ατόμου είναι η σχιζοφρένεια. Το σύστημα ξέρει να προστατεύεται. Διατηρεί μια γραφειοκρατική δομή και κινείται αντίστοιχα, εξαφανίζοντας την ατομικότητα.

— Τι είναι αυτό το οποίο αξίζει, κατά τη γνώμη σας, να διεκδικούμε την εποχή αυτή;

Αναντίρρητα, τη χαρά της ζωής. Ούτε την αναζήτηση της ευμάρειας, ούτε την αναμέτρηση με τον θάνατο. Διεκδικούμε να μας αφήσουν να χαιρόμαστε τη ζωή μας. Πες μου, πώς ένα παιδί μπορεί να χαρεί τη ζωή του σήμερα; Είναι ελεύθερο; Βλέπω πρόσωπα που αγκομαχούν να ζήσουν. Ένας συνεχής αγώνας για την επιβίωση.

Κονσερβρισμένη γνώση, επαγγελματική αγωνία, αχρειαστα διπλώματα και μια πορεία σε έναν παράλογο κόσμο που του λείπει η χαρά της ζωής. Ένα διαρκές άγχος που σου στερεί τις απολαύσεις της ζωής. Πώς είναι δυνατόν να ζεις με 250 ευρώ, τη στιγμή που σου δημιουργούν συνέχεια δευτερεύουσες ανάγκες;

Ζήστε! Αυτό είναι επαναστατικό

Συντάχθηκε απο τον/την Στέφανος Ροζάνης

Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 20:49 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 22:02

— Πώς εξηγείτε όμως την αδιαφορία και την απάθεια;

Υπάρχει ένα νεοθετικιστικό πνεύμα που λέει ότι τα πράγματα είναι έτσι, άρα ή προσαρμόζεσαι σε αυτά ή έχω έτοιμους κάποιους τεχνητούς παραδείσους. Διαλέγεις και παίρνεις. Σου δίνουν μια αίσθηση ότι κάθε προσπάθεια να δημιουργήσεις μια δική σου ζωή, η οποία να είναι διαμορφωμένη με τα προσωπικά σου εσωτερικά κριτήρια, είναι καταδικασμένη να αποτύχει.

Ας αντιληφθούμε, όμως, ότι εκείνο που συγκροτεί τη ζωή δεν είναι η διάρκεια αλλά η στιγμή. Η ζωή δεν είναι να σκέφτεσαι πώς θα πληρώσεις τους λογαριασμούς. Το κυρίαρχο μοντέλο τοποθετεί όλους στην ίδια κατηγορία κι εκείνος που λέει, για παράδειγμα, «μου αρέσει να ψαρεύω», χαρακτηρίζεται «τρελός». Κατ' ουσίαν, δεν επιτρέπεται η παρέκκλιση του να σου αρέσει να πηγαίνεις για ψάρεμα. Κι έτσι, πεθαίνουμε χρεώστες.

— Τι θεωρείτε επαναστατικό;

Ο άνθρωπος να είναι εξεγερμένος. Να μη συμβιβάζεται με αυτό που είναι. Να φεύγει από τον εαυτό του, γιατί αλλιώς συγκροτεί την αιτία που τον οδηγεί να εξελισσεσαι σε γρανάζι και πιόνι μιας διασολεμένης μηχανής αναπαραγωγής του εαυτού της. Ζήστε. Αυτό είναι επαναστατικό.

— Σας ενοχλεί όλο αυτό που συμβαίνει στα Εξάρχεια;

Ζήστε! Αυτό είναι επαναστατικό

Συντάχθηκε απο τον/την Στέφανος Ροζάνης

Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 20:49 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 22:02

Τα Εξάρχεια είναι δημιούργημα των ανθρώπων της καταστολής και όχι των παιδιών του Nosotros. Όπως συνέβη και στην Ιταλία με τις Ερυθρές Ταξιαρχίες, που δημιουργήθηκαν από πράκτορες της CIA και την ιταλική αστυνομία. Τα Εξάρχεια είναι μια υπέροχη γειτονιά που ξέφυγε από τη μανία των Βαυαρών. Όταν αυτοί δημιούργησαν την πόλη, έκαναν την τριλογία της Σταδίου, της Ακαδημίας και της Πανεπιστημίου, που όλες καταλήγουν σε μια πλατεία. Δηλαδή είσαι πάντα ορατός. Η χρονοποίηση του χώρου και η χωροποίηση του χρόνου συγκροτούν τον τύπο ζωής μέσα στον οποίο συνθλίβεται η ατομικότητα, χωρίς κανένα ψυχικό ή συναισθηματικό βάθος.

— Πιστεύετε ότι είναι γκέτο;

Όχι, όλη αυτή η μυθολογία ενισχύει μια αναρχία που δεν εμπεριέχει αναρχικούς.

— Δεν υπάρχουν, δηλαδή, στα Εξάρχεια αναρχικοί;

Παντού υπάρχουν. Το ερώτημα είναι τι είναι αναρχικός. Αναρχισμός, πάντως, δεν είναι ούτε η κουκούλα, ούτε η μολότοφ. Η αναρχία σημαίνει την ουτοπία που κινεί τον κόσμο.

— Μπορεί να δημιουργηθούν συλλογικότητες σε μια καπιταλιστική κοινωνία;

Ζήστε! Αυτό είναι επαναστατικό

Συντάχθηκε απο τον/την Στέφανος Ροζάνης

Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 20:49 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 22:02

Συλλογικότητες μπορεί να προκύψουν σε οποιοδήποτε πολιτικοοικονομικό μοντέλο, αρκεί να μην αποτελούν μόνο ένα άθροισμα ατόμων. Συλλογικότητα είναι η διαρκής κοινωνία ετερότητας και η διατήρηση της αυθεντικότητας της υποκειμενικότητάς σου. Γι' αυτό, άλλο η κοινωνία και άλλο η κοινότητα, έχουν μια εντελώς διαφορετική σημασία.

— Σήμερα, ποιος είναι αριστερός;

Όλοι και κανένας (γέλια). Είναι μια έννοια που έχει κακοποιηθεί πλήρως. Αριστερός ήταν εκείνος που δρούσε μέσα στην κοινωνία με ένα ανθρωπιστικό ιδεώδες. Πάντως, η αριστεροσύνη δεν έχει καμία σχέση με τα κόμματα.

— Ο χρόνος που αφιερώνουμε στα social media είναι χρήσιμος ή όχι;

Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης επιφέρουν στο άτομο μια κενότητα επιθυμιών. Κάποτε η αλάνα ήταν μέσο κοινωνικοποίησης, σήμερα κάνουν χρυσές δουλειές οι παιδοψυχίατροι. Γι' αυτό δεν πιστεύω ότι το Διαδίκτυο αποτελεί συλλογικότητα, διότι αυτή απαιτεί φυσική παρουσία, την οποία προφανώς και δεν εκφράζουν οι χιλιάδες φίλοι στο Facebook ή στο Instagram.

— Τι είναι ο έρωτας;

Ο έρωτας είναι κάτι που, χωρίς να εξηγείται, εξηγεί τα πάντα. Πλατωνικά, ο έρωας

Ζήστε! Αυτό είναι επαναστατικό

Συντάχθηκε απο τον/την Στέφανος Ροζάνης

Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 20:49 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 22:02

προϋποθέτει τη στέρηση, την πενία, διότι αυτό που έχεις, πώς θα το ερωτευτείς, αφού το έχεις; Και μετά είναι ο πόρος, το πέρασμα. Να περνάς διαρκώς από τη μια κατάσταση στην άλλη. Θέλω, προσπαθώ, επιθυμώ να κατέχω αυτό που μου λείπει. Όταν ο άνθρωπος ερωτεύεται αισθάνεται πλήρης.

— Η αγάπη είναι το επόμενο στάδιο;

Η αγάπη είναι ένα ξόρκι του χριστιανισμού προκειμένου να διώξει τη λέξη «έρως», επειδή τη θεωρούσε παγανιστική. Μάλιστα, στον πρώτο χριστιανισμό «αγάπαι» ονομάζονταν οι οργιαστικές τελετές. Η αγάπη εδραιώθηκε από το χριστιανικό πνεύμα, διότι μια μητέρα δεν αγαπά το παιδί της, αλλά είναι ερωτευμένη με αυτό.

— Τι μας μαθαίνει μια απώλεια;

Να εκτιμούμε τη στιγμή κατά την οποία η απουσία γίνεται παρουσία και η παρουσία γίνεται απουσία. Να ξέρουμε ότι η απουσία και η παρουσία είναι δύο εναλλακτικές θέσεις του ίδιου πράγματος. Η απώλεια είναι η πιο ισχυρή παρουσία.

— Σας τρομάζει ο θάνατος;

Προφανώς. Αλλά όχι σε σημείο που να με παραλύει.

Ζήστε! Αυτό είναι επαναστατικό

Συντάχθηκε απο τον/την Στέφανος Ροζάνης

Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 20:49 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 22:02

— Τι είναι σημαντικό στη ζωή;

Η ίδια η ζωή, την οποία μπορείς να ανακαλύψεις μόνος σου. Μόνο ο εαυτός σου είναι ικανός να σε βοηθήσει να αναζητήσεις τη χαρά της ζωής.

Πηγή: Εφημερίδα Lifo, 6.8.2018

https://www.lifo.gr/articles/people_articles/203139/stefanos-rozanis-ziste-ayto-einai-epanastatiko

Ζήστε! Αυτό είναι επαναστατικό

Συντάχθηκε απο τον/την Στέφανος Ροζάνης

Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 20:49 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 11 Νοέμβριος 2018 22:02
